

Otázky k průzkumu „nemocniční kaplan“

ptala se Kateřina Kašparová, jáhenka z NO Praha 6 Dejvice
odpovídala farářka Mgr. Jindřiška Buttová, 24. 03. 2023

Proč a z jakého důvodu jste se rozhodla pro službu „nemocniční kaplanky“?

Dobrý den, podotýkám, že jsem farářka, nikoliv nemocniční kaplanka. Je v tom zásadní rozdíl - mohu lidem zvěstovat Kristovo evangelium. Farářkou jsem se stala proto, že jsem chtěla pracovat s lidmi a jako věřící - svědčit jim o Bohu.

Jak dlouho tuto službu vykonáváte/nebo jste vykonávala?

Téměř 30 let - po VŠ celý svůj pracovní život (kromě tří mateřských "dovolených").

Jaké byly Vaše nejtěžší chvíle, které jste jako kaplanka zažila?

Těžké je doprovázet umírající (v nemocnici i doma). Rozčarování jsem několikrát zažila, když mě nemocniční personál nepustil k těžce nemocnému. Náročné byly návštěvy na onkologii Thomayerovy nemocnice, kam jsem jednu dobu pravidelně chodila; např. jedna paní si prudce vyhrnula košili, ukázala svou hrud' po amputaci obou prsou a řekla mi: Ještě mi chcete něco vykládat o Bohu?....

Co Vám služba nemocniční kaplanky přináší/přinášela pozitivního do života?

Věřím, že práce s nemocnými přináší oboustranné obohacení. Viděla jsem za svůj život mnoho nesmírně statečných a navzdory utrpení pozitivních nemocných. Např. nyní jsem v pravidelném kontaktu s těžce nemocnou paní v Domově pro seniory Sulická, která je usměvavá, vtipkuje, směje se - ano, je věřící.

Pochybovala jste někdy o svém rozhodnutí stát se nemocniční kaplankou? Proč?

...že jsem farářka? Upřímně? Ano, někdy. Když se setkávám s lhostejností a nezájmem. Na gymnáziu jsem se rozhodovala mezi medicínou, psychologií a teologií. Když na mě přijde „krize“, tak mám pocit, jestli bych jako doktorka nebo psycholožka nebyla užitečnější pro více lidí. Snad se nerouhám, snad mi Bůh odpustí.

Co pro Vás z počátku Vaší služby bylo nejtěžší? Co vše jste musela překonávat?

Začínala jsem pracovat - sloužit za socialismu - takže klacky pod nohy ze strany ateistického státu, věčně jsme museli žádat o státní souhlas ke všemu, děti a mladí přicházející na faru měli problémy, do nemocnic jsme směli pouze v omezených návštěvních hodinách, všude nás duchovní neradi viděli. (Asi by to bylo na delší rozhovor.)

S jakými problémy se dnes musí nemocniční kaplan potýkat?

To nevím, jen tuším... Nejsem nemocniční kaplanka, i když jsem o tom asi před 10 lety vážně uvažovala a dokonce prodělala konkurzní pohovor (potom přijali duchovní z jiné církve).